

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. กฎหมายอาญาภาค 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2536.
- กฤษณา พิษณุโกศล. คำเสียหายในเชิงลงโทษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- คณิต ฒ นคร. กฎหมายอาญาภาคความผิด, พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.
- คุมประพฤติกกลาง, สำนักงาน. การคุมประพฤติผู้ใหญ่ : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ.
กรุงเทพฯ : ศรีสมบัติการพิมพ์, 2527.
- จิตติ ดิงศภักย์. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา, พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : บพิธ
การพิมพ์, 2523.
- ณรงค์ ใจหาญ. คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค 1 ว่าด้วยโทษและวิธีการเพื่อความ
ปลอดภัย. กรุงเทพฯ : มิตรนราการพิมพ์ , 2534.
- ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ. จำคุกผ่อนส่ง. วารสารนิติศาสตร์ 14 (ธันวาคม 2527) : 28
- 36.
- ประจักษ์ พุทธิสมบัติ. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ลักษณะละเมิดและจัดการ
งานนอกสั่ง. กรุงเทพฯ : ศรีสมบัติการพิมพ์, 2535.
- ประเสริฐ จันทรวะ. วิธีการหลีกเลี่ยงการลงโทษจำคุกกระยะสั้น. วารสารนิติศาสตร์.
เล่มที่ 2 (มิถุนายน 2515) : 126-128.
- ประเสริฐ เมฆมณี. หลักทฤษฎีวิทยา. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์, 2523.
- ปริญญา จิตรการนทีกิจ. เรียนรู้กฎหมายให้ลึก ความผิดฐานหมิ่นประมาท ดูหมิ่น
ซึ่งหน้า. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : นิติธรรม , 2538.
- มารุต บุญนาค. เสรีภาพในการพูดในสหรัฐอเมริกา. วารสารนิติศาสตร์. เล่มที่ 4
(มิถุนายน 2525) : 70 - 72.
- ร.แลงการ์ด. ประวัติศาสตร์กฎหมายไทย เล่ม 1. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- รองพล เจริญพันธ์. การใช้โทษปรับเป็นมาตรการ. วารสารนิติศาสตร์. 10 (2521) :
325-327

- เลขาธิการรัฐสภา, สำนักงาน. รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ(ทำหน้าที่รัฐสภา). วาระที่ 7-8 เล่ม 3 (มกราคม 2535) : 273-291.
- วาทิน หนูเกื้อ. มาตรการเสริมในทางอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- วิไล จีรังกูร. กฎหมายคุ้มครองผู้ใหญ่ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- สหชน รัตนไพจิตร. ความประสงค์ของการลงโทษทางอาญา : ศึกษาเฉพาะประเทศไทยสมัยใช้กฎหมายลักษณะอาญาและประมวลกฎหมายอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.
- สัญญาชัย สัจจวานิช. หมิ่นประมาท – ดูหมิ่น. บทบัญญัติ. เล่มที่ 29 (2515)
- สุทธิ นิซโรจน์. ฎีกาหมิ่นเรื่องหมิ่นประมาท. วารสารนิติศาสตร์. เล่มที่ 3.
- สุวรรณ สุวรรณเดโช. กฎหมายปกครองและการบริหารงานราชการไทย. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์, 2520.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายอาญา 1. กรุงเทพฯ : วิกิตอร์เฟาเวอร์พอยท์, 2531.
- แสง บุญเฉลิมวิภาส. รวมบทความทางวิชาการในโอกาสครบรอบ 84ปี
- แสง บุญเฉลิมวิภาส. ศาสตราจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี, 2524.
- กฎหมายลักษณะอาญา ประมวลกฎหมายฉบับแรกของไทย.
- วารสารนิติศาสตร์ 16 (มิถุนายน 2529) : 116.
- สม อินทร์พยุง. โฉมหน้าการพิมพ์หมิ่นประมาทในสหรัฐอเมริกา. ดลพาหะ 15 (พฤษภาคม – มิถุนายน 2511) : 33.
- หยุด แสงอุทัย. ความผิดที่กระทำทางวาจา. พิมพ์ครั้งที่ 2. พระนคร : สันติสุข, 2496.
- หยุด แสงอุทัย. กฎหมายอาญา ภาค 2-3. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520.
- อภิรัตน์ เพชรศิริ. ร่างกฎหมายอาญาเปรียบเทียบ ว่าด้วยโทษและโทษปฏิบัติการลงโทษ. วารสารกฎหมาย 3 (มกราคม-เมษายน 2520) : 50.
- อุททิศ แสสนโกศิก. กฎหมายอาญา ภาค 1. กรุงเทพฯ : ศูนย์บริการเอกสารและวิชาการ กองวิชาการ กรมอัยการ, 2525.

ภาษาอังกฤษ

- ALF Ross. On Guilt Responsibility and Punishment. London : Steven & Sons,1975.
- Allen, Harry E.,and others. Crime and Punishment : An Introduction to Criminology. New York : The Free Press, 1981.
- Babara Hudson. Justice Through Punishment. London : Macmillan Education, 1987.
- D.A.Thomas. Principle of Sentencing. 2 nd ed. London : Heineman Education Books,1979.
- Edwin H. Siatherland and Donald R. Cressy. Principle of Criminology. New York : J.B.Lippincott.,1966.
- Hebert L Paker. The Limits of Criminal Sanction. Standard University : Press Standford California, 1978.
- H.L.A.Hart. Punishment and Responsibility. London : Oxford University Press, 1982.
- J.B.Eames and W.B.Odgers. A Digest of the Law of Libel and Slander. Fifth edition. (n.p.).
- Jerome Hall. General Principle of Criminal Law. 2 nd ed. Indianapolis ,1960.
- Johannes Andenaes. The General Part of The Criminal Law of Norway. London : Sweet & Maxwell Limited.,1965.
- John, Soloski. Reforming Libel Law. New York : The Guild Press, 1972.
- P.J.Fitzgerald. Criminal Law and Punishment. London : Oxford at The Clarendon Press, 1962.
- Thomas, Ella Cooper . The Law of Libel and Slander. 3rd ed. New York : Oceana Publication, 1973.
- Walter C.Reckless. The Crime Problem. New York : Appleton Century-Croft, 1967.

ภาคผนวก

The Penal Code of Japan
Chapter XXXIV Crimes against Reputation

[Defamation] (3) (12)

Article 230. A person who injures the reputation of another by publicly alleging facts, shall, regardless of whether such facts are true or false, be punished with penal servitude or imprisonment for not more than three years or a fine of not more than five hundred thousand yen.

2. No person, who injures the reputation of a dead person, shall be punished unless such injury arises in consequence of a false accusation.

[Proof of fact] (3)

Article 230-2. When the act mentioned in paragraph 1 of the preceding Article is deemed to have been committed in allegation of the facts having relation to the public interest and solely for the purpose of promoting the benefit of the public, it shall not be punished, if, upon inquiry into the facts, the truth thereof is established.

2. In applying the provisions of the preceding paragraph, facts concerning the criminal act committed by a person who has not yet been prosecuted in relation thereto shall be deemed to be facts having relation to the public interest.

3. When the act mentioned in paragraph 1 of the preceding Article has been committed in allegation of the facts concerning a public servant or a candidate for elective public office, it shall not be punished if, upon inquiry into the facts, the truth thereof is established.

(insult)

Article 231. A person, who publicly insults another even without alleging facts, shall be punished with penal detention or a minor fine.

(Prosecution upon complaint) (3)

Article 232. The crimes mentioned in this Chapter shall be prosecuted only upon receipt of complaint.

2. When a person who may make a complaint is the Emperor, Empress, Grand Empress Dowager, Empress Dowager or the Imperial Heir, the Prime Minister shall

make it in his or her behalf, and when such person is a Sovereign or President of a foreign power, a representation of the country concerned shall make it in his or her behalf.

The penal Code of the Federal Republic of Germany

Section Fourteen

Insult

@185 Insult

An insult shall be punished by up to one year is imprisonment or by fine and, if the insult is committed by means of violence, by up to two years' imprisonment or by fine.

@186 Malicious gossip

Whoever makes or disseminates a statement of factual nature about another, likely to cause the other person to be held in contempt or to suffer a loss in public esteem shall, if the factual statement is not demonstrably true, be punished up to one year 's imprisonment or by fine and, if the offense is committed in public or by the distribution of writings (@11 (3)), by up to two years' imprisonment or by fine.

@187 Criminal libel and slander

Whoever, with full knowledge of the facts, makes or disseminates an untrue statement of factual nature about another, likely to cause the other person to be held in contempt, to suffer a loss in public esteem, or to endanger his credit reputation, shall punished by up to two years imprisonment or by fine and, if the offense is committed in public, in a meeting, or by the distribution of writings (@11(3)), by up to five years' imprisonment or by fine.

@187a. Malicious gossip and criminal libel and slander against person in political life

- (1) Whoever publicly, in a meeting, or by the distribution of writings (@11 (3)), commits the offense of malicious gossip (@186) against a person

active in a political life of the nation from motives related to the victim 's position in public life, and if the offense is likely to significantly reduce his effectiveness as a politician, imprisonment from three months to five years shall be imposed.

- (2) A criminal libel and slander (@187) shall be punished, provided the same prerequisites are met, by imprisonment from six months to five years.

@188 [Repealed]

@189 Defamation of the memory of the dead

Whoever blackens the memory of the dead shall be punished by up to two years' imprisonment or by fine.

The Penal Code of Norwegian

Chapter 23

Offenses Against Honor

Section 246

Anybody who unlawfully violated another's feeling of personal honor, in word or deed, or is accessory thereto, shall be punished by fine or imprisonment up to six months.

[3-10-1939]

Section 247

Anybody who, in word or deed, behaves in a manner likely to harm the good name or reputation of another, or to expose him to hatred, contempt or loss of the confidence required in his position or trade, or is accessory thereto, shall be punished by fines or imprisonment up to one year. If an insult to a person's honor is committed in print or otherwise under extremely aggravating circumstances, imprisonment up to two years may be imposed.

[12-12-1958]

Section 248

Anybody guilty according to section 247, who has acted against his better conscience, shall be punished by imprisonment up to three years.

Under extremely extenuating circumstances, fines may be imposed.

Section 249

1. Punishment according to sections 246 and 247 shall not apply if the truth of the charge is proved.

2. Even if the truth is proved as indicated under No. 1, the charge is punishable if it is made without respectable reasons or is otherwise improper because of its form or the manner in which it is made, or for other reasons.

3. Punishment according to sections 246 and 247 shall not apply to anybody who has had the duty or obligation to express himself, or who has expressed himself in legitimately attending to his own or another's interests if it is established that he has shown proper care in all respects.

4. Evidence of the truth of a charge may not be introduced

(a) for an offense of which the accused has been acquitted by a final Norwegian or foreign judgment ;

(b) if the court unanimously finds that the charge is doubtlessly improper regardless of its truth and that refusal to hear evidence is desirable out of consideration for the victim. Hearing of evidence may never be denied if the prosecution or the plaintiff has indicated in advance that punishment according to section 248 will be urged or that only civil claims will be advanced.

5. When hearing of evidence regarding the truth of a charge has been denied, it is impermissible to introduce evidence on whether the accused (defendant) believed, or had reasons to believe, in the truth of the charge.

[3-10-1939]

The Penal Code of Columbia
Title XIII
Offenses Against Moral Integrity
Chapter I

Article 333. Any person who by any means for communication of thought, falsely imputes to another a specific personal act which by law is made a crime or which by reason of its lewd or immoral nature is susceptible of subjecting him to public hatred or contempt shall be subject to imprisonment for six months to three years and to a fine of one hundred pesos to two thousand pesos.

(Law 29 of 1944 , Article 23. the penalty for the crime of calumny defined in Article 333 of the Penal Code, shall be arrest for six months to three years, in addition to the fine of one hundred pesos to two thousand pesos prescribed in said article. But the accused, both in the case of Article 333. as well as of Article 334. ,may request that the arrest or any part thereof be commuted for a pecuniary sanction of two pesos for each day, payable to the party aspersed with calumny, without prejudice to the appropriate civil liability for damages.

Article 26. The sanctions referred to in the preceding articles for calumny and gross insult, shall be increased from one sixth to one half,if public officials and employees exercising jurisdiction or governmental power be affected.

Article 27. It is understood that when a calumny or gross insult is published impersonally or under the formula "it is said " , " it is assured" , " there is a rumor " , or any other similar thereto, they shall be deemed , for legal effects, to emanate from the editor of the periodical or from any other person responsible for the respective publication .

Neither does the use of indirect expressions or means exempt from liability for calumny or gross insult, provided the elements constitutive of the crime are present and the publication contains an unequivocal reference to the offended party.)

Article 334. If the false imputation be made by means of newspapers or publications or manuscripts exhibited or distributed profusely, or at a public meeting or assembly, or by cinematograph or radio broadcasting, the punishment shall be increased up to one half.

Article 335. Any person who proves the truth of the imputations he has made, shall be exempt from the sanctions prescribed in the foregoing articles.

Nevertheless, such proof shall not be admissible:

1. As to the imputation of a punishable act when there has been an acquittal or definitive nonsuit in Colombia or abroad;

2. As to the imputation of facts referring to conjugal or family life or to a crime against good morals, investigation whereof is dependent on private initiative.

Article 336. If the false imputation be made in a writing addressed exclusively to the offended party or in his sole presence, the punishment shall be reduced up to one half.

CHAPER 2 OF GROSS INSULT

Article 337. Anyone who by any means for communication of thought attacks the honor, reputation or dignity of a person, or reveals his purely private lapses or vices, shall be subject to arrest for three to eight months and to a fine of fifty pesos to one thousand pesos.

The same sanction shall be imposed on any person who, with the intent of grossly offending a person, recalls or divulges criminal acts committed by the spouse or by relatives within the fourth degree of consanguinity or the second degree of affinity of such person.

Article 338. When the gross insult is uttered in public in the presence of the offended party , or is made by the means expressed in Article 334, the punishment shall be increased up to one fourth .

(Law 29 of 1944 , Article 24. The punishment of arrest fixed by Articles 337 and the Penal Code for the crime of gross insult may be commuted , in whole or in part , upon petition of the accused for a pecuniary sanction of two pesos for each day of arrest , payable to the injured party and without prejudice to the appropriate civil indemnization)

Article 339. (Repealed. Law 29 of 1944, Article 59.)

Article 340. Insults expressed in pleadings, speeches or reports by the parties litigant or by their attorneys or counsel in court and not publicized, shall be subjected only to the appropriate disciplinary corrections.

Article 341. Except as provided in paragraph 2 of Article 337, authors of historical works cannot be accused for insults against dead persons.

Article 342. (Repealed. Law 29 of 1944, Article 59.)

Article 343. The provisions of Article 335 shall be applied to gross insult.

The Penal Code of the Polish People's Republic

Article. 178

@1 Whoever imputes to another person , a group of person , or an institution, such conduct , or characteristics as may degrade them in public opinion, or expose them to the loss of confidence necessary for a given position , occupation or type of activity ,

Shall be subject to the penalty of deprivation of liberty for up to 2 year , limitation of liberty or a fine .

@2. Whoever raises or publicizes a false allegation concerning the conduct of characteristics of another person, group of persons, or an institution with the purpose to degrade them in public opinion or expose them to the loss of confidence necessary for a given position, occupation or type of activity, shall be subject to the penalty of deprivation of liberty for up to 3 years.

@3. When sentencing for an offense specified in @1 or 2, the court may adjudge in favor of the injured person, or of the Polish Red Cross, or of another social purpose designated by the court a punitive financial award in an amount of from 500 to 5000 zlotys.

@4. Prosecution shall be by private accusation.

Article.179.

@1. The offense specified in Art. 178 @1 is not committed, if the allegation not made in public is true or the perpetrator acts on a conviction based upon justified reasons that the allegation is true.

@2. The offense specified in Art. 178 @1 is not committed, if :

- 1) the allegation made in public is true, and the perpetrator acts in the defense of the socially justified the interest or on a conviction based upon justified reasons that he defends such an interest, or
- 2) the perpetrator making the allegation publicly acts on a conviction based upon justified reasons that the allegation n is true and that he defends a socially justified interest.

@3. The absence of an offense resulting from a reason specified in @1 or 2 does not exclude liability of the insult by reason of the manner of raising or publicizing the allegation.

Article.180. On the motion of the injured person the court may order the publishing of the judgment of conviction or of the decision issued on the basis of Art.179 @2 in the work establishment of the defendant or the injured person, in a publication, or in another appropriate manner.

Article.181.

@1. Whoever insults another person in his presence, or though in his absence but in public, or with the intention that the result shall reach such person, shall be subject to the penalty of deprivation of liberty for up to one year, limitation of liberty or a fine.

@2. If the result was caused by the provocative conduct of the insulted person responded with a violation of the personal inviolability or with a reciprocal insult, the court may waive the imposition of a penalty.

@3. Prosecution shall be by private accusation.

Article.182.

@1. Whoever strikes a human being or in another manner violates his personal inviolability leaving no marks or only slight marks on his body, shall be subject to the penalty of deprivation of liberty for up to one year, limitation of liberty or a fine.

@2. If the act was caused by provocative conduct of the injured person or if the injured person responded with an act of this same kind, the court may waive the imposition of a penalty.

@3. Prosecution shall be by private accusation.

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ** : ร้อยตำรวจเอกเฉลิมศักดิ์ ตริพนากกร
- เกิดเมื่อ** : 6 กันยายน 2510 ที่อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม
- การศึกษา** : มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
: วิทยาศาสตร์บัณฑิต (รังสีเทคนิค) คณะเทคนิคการแพทย์
มหาวิทยาลัยมหิดล
: นิติศาสตรบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- อาชีพ** : ปัจจุบันรับราชการตำรวจในตำแหน่ง พนักงานสอบสวน (สบ.1)
สถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน